

ఋషికుల బ్రహ్మచర్యాశ్రమము

ఆయుర్వేదము—హరి ద్వారము.

. వైద్యరత్న ముడిత డి. గోపాలాచార్యు.

చెన్న పురి :

55, ఆచారప్పన్‌ఁగిథియందుగల

వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

శ్వాకీయా యుర్వేదము ద్రావ్యంశ్రమున ముద్రింపబడి

ఆయుర్వేదాశ్రమమున బ్రకటింపంబడియె.

శ్రీ:

ఋషికులబ్రహ్మచర్యాశ్రమాయుర్వేద

వైద్యమహాసమ్మేళనమున కధ్యక్షులగు

వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యులు

ఆయుర్వేదమార్తాండ, భిషజ్మణి, ఎ. వి. యస్. వార్షి

య భి భాషణము

హరిద్వారము, (31-5-1917.)

“ఓంశన్నోమిత్రశృం వరుణః । శన్నో భవత్వచ్యమా । శన్నో వృద్ధిః
బృహస్పతిః । శన్నో విష్ణురుద్రక్రమః ।.....ఓంశాన్తి శాన్తిశాన్తిః॥”

మాన్యులారా ! ఆర్యవైద్యవిశారదులారా !

ప్రియనియతబ్రహ్మచర్యులారా ! నారీమతల్లికలారా !

శ్రీమదుత్తుంగ తుహినగిరి శిఖరమాలావిరాజితంబును,
శీతలమందమారుతసేవితంబును, త్రిలోకపావనియగు గంగాతరం
గిణిపీచికలచే నపసీతకలుషంబును, మునికులసమాశ్రయంబును
నగు సీహిమాచల ప్రాంతప్రదేశమున వేదవేదాంగపారగులును
సకలకలాకోవిదులును విమలవిజ్ఞాన తేజఃపుంజవిరాజితులును
విద్వద్వైద్యపుంగవులునైన పండితావతంసులచే నలంకృతంబగు
సీ ఋషికుల బ్రహ్మచర్యాశ్రమంబున యాయుర్వేద మహా

సమ్యేశనమును నిర్వహింప సఖిలభారత వైద్యసేవాసమితివారు
నన్ను గోరియుండిరి.

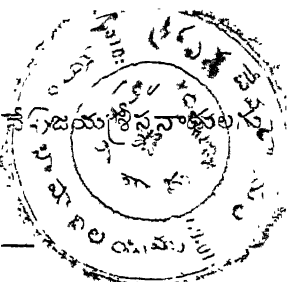
ఋషిపుంగవుల మహిమల కునికిపట్టయిన యీ ప్రదేశమున
సీసమృశసకార్యమును నిర్వహింప శాకన్న జ్ఞానవయో
వృద్ధులనేకులున్నను ఋషికుల బ్రహ్మచర్యాశ్రమ మండలి
వారు సాదరముగ నన్నాహ్వానముచేసినపుడు నేనిక్కార్యము
నకు బూనుకొనుట సాహసకృత్యమని సంశయించితిని. అయి
నను బూర్వకాలమున అంగిరసులు, భరద్వాజులు, ఆత్రేయులు
మున్నగు నాయుర్వేదాచార్యులు హిమాచలప్రాంతమందలి
యీ ఋషికులప్రదేశమున నాయుర్వేదమునుగూర్చి చర్చించిర
ను గాధను చరితమువలన తెలిసియుండుటఁ జేసి యట్టియాయుర్వే
దీయవిషయముల నియ్యెడ నించుక యుపన్యసింప నొత్తుకొ
ముగలవాడనై ప్రాచీనార్యఋషిపుంగవులయొక్కయు వైద్య
విద్యావిశారదులును వేదవేదాంగపారగులునునగు మీయం
దరియొక్కయు నవ్యాజకరుణచే నే సీసభానాయకత్వమును
బూన మీకందరకును దానునిగనుండ నవకాశము గలుగునని
మిక్కిలి సంతసముష్పాంగ నెట్టకేలకు తమనియోగము నెర
వేర్చుటకు సమకట్టితి. బ్రహ్మతేజోవిరాజమానులైన సభాసదు
లగు మీయందఱి యవ్యాజకరుణయే శాసతయైయుండునని
నమ్ముచున్నాను.

— శ్రీబాణ్ణిచక్రవర్తిప్రశంస. —

న్యాయైకదీక్షాధురంధరుడును మనభారత సార్యభాము
డునునగు శ్రీపంచమజ్యోతిచక్రవర్తిగారు అకాండసమాపతిత

మగు సామ్రాజ్యసంగరమున శీఘ్రముననే జయశ్రీపతాకులను
టకై మాశ్రియఃపతిని ప్రార్థించెదను.

— స్వర్ణీయస్మరణ. —

వైద్యసోదరులారా! భారత దేశమునందలి విమోచనముల
గూర్చియు నితరౌషధములఁగూర్చియు విపులముగఁ జర్చించి
వాని స్వరూపగుణాదుల బోధించు చిత్రపటాదులతోఁ గూడిన
గ్రంథముల రచించి యాయుర్వేదౌషధుల నుద్ధరించినవార
ును, హిందూమహావిశ్వవిద్యాలయ శంకుస్థాపనమహోత్స
వసమయమున గడచిన నూరువత్సరములనుండి వృద్ధిగాంచిన
వైద్యమునుగూర్చి యుపన్యసించినవారును, కర్నల్ జాక్సన్
గారి వితండవాదమును ఖండించినవారును, మధురానగరమున
పంచమాఖిల భారతాయుర్వేద మహాసమ్మేళనమును జయ
ప్రదముగ నడపినవారునునగు శ్రీకర్నల్ కే. ఆర్. కీర్తికర్,
ఐ. యమ్. యన్ గారు ఈ మహోత్సాహసమయమున మనలం
గలసియుండక పరంధాముని పదారవిందముల సేవయొనర్చుట
కరిగినందులకు మనకందఱకును మిక్కిలి విచారస్థానమై యుం
డుటయేకాక మనయాయుర్వేదమునకును నాయుర్వేద వైద్య
సోదరులకును గలిగిన నష్టము లింతింతయని చెప్ప నోరాడకు
న్నయది. జ్ఞానవయోవృద్ధులగు సీమహాసీయుని యంతరాత్మకు
శాంతిగలిగింప నాశ్రియఃపతిని మనమందరము ప్రార్థితము.

— 1 వేదములు. ఆయుర్వేదము. —

అష్టాంగవిశిష్టమగు నాయుర్వేదము “యువంచ్యవానమశ్వినా జరన్తమ్ పునర్యువానం చక్రధుశ్శచీభిః” ఋగ్వేదము. 1-116-15. “సద్యో జంఘామాయస్సీ-విశ్వలాయై ధనే హితే సర్తవే ప్రత్యధత్తమ్” ఋగ్వేదము. 1-116-18. “త్రిధాహ శ్యావ మశ్వినా వికన్తముజ్జీవన విరయతం నుదానూ” ఋగ్వేదము. 1-117-24. “ఆధేనుం దస్రాన్తర్యం విషక్తామపిన్వతం శయవే అశ్వినా గామ్” 1-117-20. “యజ్ఞస్య శిరోఽచ్ఛిద్యత తే దేవాః.....శిరఃప్రత్యధత్తాం” “త్రిధాతుశ్శర్మ వహతం శుభస్పతీ” “ప్రతేభినద్ధి మేహనమ్” “నక్తం జాతాస్యోషధే రామే కృష్ణే అసిక్ష్మిచ” అధర్వణము. ఇవి మున్నగు వేదవాక్యములచే రసాయనతన్త్రము, శాలాక్యతన్త్రము, శల్యతన్త్రము, కాయచికిత్స, మున్నగునవి ఋగ్వేదాదులందు బోధింపబడుటంజేసి యనాదియనియు అపౌరుషేయమనియు కేవలమార్షమనియు స్ఫుటముగ దెలియుచున్నది. మరియు నిందలి విభాగములును కాయశస్త్రాది చికిత్సలును లోకవిదితములు. వీనిని గుఱించి పలుదడవ లనేకులచే జర్చింపఁబడియున్నది. దానిని మరలఁ జర్చించుట యనవసరము; అయినను గొన్ని ముఖ్యములగు సిద్ధాంతములను విమర్శించి చూపెదను.

— 2 త్రిదోషతత్వము. —

ఆయుర్వేద మనునది వాత పితృకఫములనుఁ ద్రిదోషము లతోఁగూడిన చికిత్సాశాస్త్రమనునది లోకవిదితము. ఈ త్రిదో

షములయొక్క న్యూనాధిక్యములచే శరీరమున రోగములు గలుగుననియు వాని సమతయే యారోగ్యమనియు సిద్ధాంతము. ఈమూడు దోషములును శరీరముయొక్క జన్మనిధనములకు మూలభూతములనియు విశేషముగ శక్తి విశేషములనియు వాని న్యూనాధిక్యములను సమతను వానిచే గనుపరుపబడిన కృత్యములఁబట్టి తెలిసికొనవలెననియు జరకనూత్రస్థానమున వాతకలాకలీయాధ్యాయమునఁ జెప్పబడియున్నది.

పైవిమర్శనమునుండి లోకమున ' వాతము ' స్పృశ్యేంద్రియగోచరమగు గాలియనియు (విండు Wind), పిత్తము ద్రవరూపమగు పసరనియు (బైల్ Bile), శ్లేష్మము తెల్లనై జగటగనుండు కఫమనియు (ఫ్లమ్ Phlegm), జలకనగఁ బలుకఁబడునవి త్రిదోషములుగానని స్పష్టమగుచున్నది. మఱియు మిథ్యాహార విహారాదిసేవనముచే రోగసామాన్యముయొక్క పుట్టుక కీమూడుదోషములే కారణములని బోధించుచున్నది. ఇక్కాలపుఁ బాశ్చాత్యపద్ధతులవారు ఏదోయొకవ్యాధికి నొక కారణమును స్థిరపరచి దానినే వేరొకనాఁడు మఱియొక కారణముఁజూపి నిరసించెదరు. ఈ త్రిదోషపద్ధతి నవలంబించిన రోగజ్ఞానోపాయములు అటుగాక స్థిరములుగను నిశ్చితములుగను గన్పట్టుచున్నవి.

ఆయుర్వేదము అనుభవముచే గనిపెట్టినదియేకాని (ఎంపిరికల్ - Empirical) సిద్ధాంతమగు శాస్త్రము

(సైన్సు Science) గాదని కొందరువాదించెదరు. లోకమున నుండు చికిత్సాశాస్త్ర సామాన్యము వారివారి యనుభవమున గనిపెట్టినదియే కాని వేరుకాదు. ఆకనిపెట్టుమార్గముల భేదములుండవచ్చును. ఎట్టులన కొన్నివస్తువుల గొందరు కోతులకును, కొందరు కుక్కలకును, మఱికొంద రితరజంతువులకును, కొందరు మనుజులకును బలుమారుపయోగించి సమయభేదములయందనిచేయుబతుల గుర్తించుచు వానిని సిద్ధాంతపరచెదరు. ప్రాయశముగ లోకమునందలి శాస్త్రమర్యాద యిట్టిదియైయున్నది. ఇయ్యదియే పదుగురచే వాడబడిన శాస్త్రమనంబును.

ముందటికాలమున నాయుర్వేదవేత్తలు లోకమందలి త్రివిధసృష్టిలోఁజేరిన ఖనిజ (బంగారు మొదలగు లోహములు రత్నములు మొదలగునవి) ప్రాణిజ (పశుపక్ష్యాది జంతువులును కస్తూరి గోరోజునము మొదలగునవియు) ఉద్భిజ్జ (మూలికలు) పదార్థసామాన్యముల నౌషధరూపములుగ గనుఁగొనుటకై కొన్ని సిద్ధాంతములఁ జూపియున్నారు. మునుముందు పదార్థ సామాన్యమును దాని స్వస్వరూపములఁ దెలిసికొనుటకై ప్రమాణ, వర్ణ, ఆకృతి, నామ, జాతులను నైర్దువిధములగు నుపాయములచే బాహ్యేంద్రియములనుండి వస్తునిర్ణయము జేయుచుండిరి. పిదప రసవీర్య విపాక ప్రభావములచేతను దీపని, పాచని, గ్రాహి, సంసని, యనులోమని, రసాయని యనునవి మున్నుగాఁగల పలువిధములగు శక్తులచేతను వానిగుణముల గనిపెట్టుచుండిరి. పదార్థములయందలి రసవీర్య విపాకా

దులనుండియే త్రిదోషజన్య రోగములను స్వస్థపరచువిధమును దోషసామ్యతను గలిగించుపద్ధతిని గనుగొనిరి. పురాతనకాలమున ప్రాచీనులగు నాయుర్వేదవేత్తలచే గనుగొనఁబడిన రసవీర్యవిపాకాదులు నేటికిని మారకున్నయవి. ఎట్టులన!—హారీతకీ కషాయరసమనియు, శుంఠి కటురసమనియు, జిత్రమూల ముష్ణవీర్యమనియు, జైరకు మధురవిపాకమనియుఁ దెలిపియున్నారు. అయ్యవి కషాయరసము మధుర రసము గను, ఉష్ణవీర్యము శీతవీర్యముగను, మధురవిపాకము కటు విపాకముగను నొకప్పుడును మారియుండవు. దీనిచేతనే యా కాలమున నాయుర్వేదవేత్తల పరిశోధన లెట్టియాన్నత్యమున నుండునవియు బోధపడగలదు.

మఱియు బదార్థములయందలి రసవీర్యములకన్న 'విపాకము' అనుశక్తివిశేషమును త్రికాలవేత్తలగు మహర్షు లెట్లు కనుగొనియుండినదియు నూహింప నసాధ్యమైయున్నది. ఏల యన :—విపాకమనునది భుజింపఁబడిన పద్రవవిశిష్టములగు బదార్థములయొక్కయు జీర్ణానంతరమునఁ గలుగును. ఈ విపాకమును వారోషధములుగ గ్రహించిన పదార్థముల కన్నింటికిని దెలిపియున్నారు. దీని వినిర్ణయము ఇప్పటికిని సిద్ధాంతముగనున్నయది. దీనిఁ బరిశీలించిచూడ ప్రాచీనవైద్యులకు శారీరక విభాగముల (అనాటమి, ఫిజియాలజీ,) యందును, కెమిస్టరీ (పదార్థవిజ్ఞానాది శాస్త్రము) విభాగములయందును నెంతటి పరిజ్ఞానము గలిగియుందురోయని యిప్పటివారి కాశ్చ

ర్యము గలుగకమానదు. ఆయుర్వేదవేత్తలు పశ్చాత్తములును వానియందలి రసవీర్యవిపాకాదులును వానిగుణములును వాని కిని దోషసామ్యమునకును గల సంబంధమును బహువిధపరిశోధనములనుండి తెలిసికొని యెల్లరక్క తెలిపియుండ వానిని గనుఁగొనలేక యధునాతనవైద్యులాయుర్వేదము ఆధారరహితము (ఎంపిరికల్ Empirical) అనిపలుకుట చోద్యముగదా !

మనపురాతనపరిశోధకులను పరిశోధనములను గూర్చి స్తోత్రముచేసికొనుటకంటె మనప్రతిపక్షుల పలుకులనుండి మన సిద్ధాంతమును స్థిరపరచినచో నతిశయోక్తి కాఁజాలదని తలచి వానిఁ గొన్నిటినిటఁజూపెదః.—గతవత్సరమున మనసార్వభౌముని శాసనసభయందు ఆనరబిల్ నబాబ్ అసదల్లీఖాన్ సాహేబు బహద్దర్ గారు ఆయుర్వేదవిషయములఁగూర్చి విమర్శించు దరుణమున ఇండియన్ మెడికల్ డైరెక్టర్ జెనరల్ వారగు సర్ పాడీ ల్యూకీన్ దొరవారు “లోకమున వైద్యశాస్త్ర సామాన్యము అనుభవమువలననే కనుగొనవలసినదియేకాని సిద్ధాంతశాస్త్రము కాదనియు, బూర్వకాలమున నాయుర్వేదజ్ఞులు వారివారి శోధనములనుండియు ననుభవమునుండియు లవణము శోధ రోగముల కపథ్యమనియు మకరద్వజము రసాయనమనియుఁ దెలిపినవిషయములు ఇప్పటి వైద్యపద్ధతులవారికిఁ దెలిసియుండ లేదనియు, నిట్టి యనేకవిషయముల నాయుర్వేదమునుండి ప్రకృతపు వైద్యపద్ధతివాకు తెలిసికొనవలసియున్నది ” అని

ఘంటాపథముగ నుడివిరనుట యెల్లరకును స్పష్టముగఁ దెలిసి యేయున్నది.

మఱియు నుశ్రుతమునఁగల బద్ధగుదోదరము, పరిస్రావ్యదరము, మూఁగర్భము, అశ్మరి, తిమిరము, మొదలగు రోగముల నుద్దేశించి చెప్పిన శస్త్రచికిత్సాపద్ధతులు ఆయుర్వేదమునఁగల శస్త్రచికిత్సలయోత్కృష్టమును బహుభంగుల చాటుచున్నవి. శస్త్రచికిత్సలకై వినియోగింపఁబడు యంత్రములు శస్త్రములు మున్నగు సాధనము లిప్పటి నవినపద్ధతుల వారి సాధనములకన్న ప్రాచీనము లగునవియే యుత్తమము లని కలకత్తాయందలి డాక్టర్ గిరింద్రనాథ ముఖోపాధ్యాయులవారి గ్రంథముచేఁ దెలియుచున్నది.

ఇక్కాలపువారు నవినముగఁ గనిపెట్టిరని తలపఁబడు రక్తచలనము కైస్తవశకమునకుఁ గొన్నివందల వత్సరములకు పూర్వమే చరకనూత్రస్థానమున ముప్పదియవ యధ్యాయమునఁ *గనుపరుపఁబడినది. ఈవిషయమును వినినచో భారతీయులలో నేరికి సంతస ముప్పొంగదు?

ఆయుర్వేదముయొక్క యుత్కృష్టతఁగూర్చియు నందలి విషయవిశేషములఁగూర్చియుఁ దెలుసవలెనన్న నెన్నియో గలవు. అందు దిజ్ఞాత్రముగఁ గొన్నిటిఁ జూపినాఁడను.

— ఆయుర్వేదము - క్రమాభివృద్ధి. —

.. అపౌరుషేయమై యష్టాంగవిశిష్టమగు నీయాయుర్వేదము కైస్తవశకమునకుఁ గొన్నివందల వత్సరములకుఁ బూ

*. "తేన మూలేన మహతా మహామూలా మతా దళః | ఓహోవహశ్శరీరేన్ద్రా విధమ్యస్తే నమస్తతః | యశాజసా వర్తయన్తి ప్రీతితాస్సర్వజస్తవః | యద్యత్తే సర్వభూతానాం తివితం నావత్సితే | యత్సారూదా గర్భస్య యత్తద్గర్భరసాద్రవః | శంవత్తమానం హృదయం నమావిశతి యహ్నుః" ఇత్యాది

ర్వము చరకవిద్యాపీఠమునను, సిదప (400 A. D.) కాలమున
 సుశ్రుతవిద్యాపీఠమునను యుత్తరాపథమున నభివృద్ధి గాంచి
 నది. దక్షిణాపథమునఁ క్రైస్తవశకమునకుఁ జరకాలముపూ
 ర్వము అగస్త్యవిద్యాపీఠమున నభివృద్ధి నొందినది. సిదప వాగ్భట
 (500 A. D.) మాధవకర (600 A. D.) బృందమాధవ, చక్ర
 దత్తప్రభృతు లుత్తరాపథమునను, పూజ్యపాద (400 A. D.)
 ఉగ్రాదిత్య (800 A. D.) హస్తచారిప్రభృతులు దక్షిణాపథ
 మునను నభివృద్ధి నొందించిరి. ఈయభివృద్ధి క్రైస్తవ పదమూ
 డవ శతాబ్దమువరకు నున్నట్లు తెలియుచున్నది. 300 B. C.
 మొదలు 1300 A. D. వరకు గల మధ్యకాలమునం దష్టాంగ
 విజిప్తమగు నాయుర్వేద వాఙ్మయము కొంతవరకు నభివృద్ధి
 గాంచినది. సిదప 1400 A. D. మొదలు శార్దధరభావమిశ్రాదు
 లుత్తరాపథమునను, వల్లభేంద్రబసవరాజాదులు దక్షిణాపథ
 మునను, నవీనవిషయములతోఁజేర్చి కొంతవఱకు నాయుర్వే
 దమును బోషింపుచుండిరి. ఈమధ్యకాలముననే యాయు
 ర్వేద వాఙ్మయము కొంతవరకు దేశభాషల నటంకరించియు
 న్నది. అందు దక్షిణాపథమునంగల ద్రవిడభాషయం దీవాజ్ఞ
 యము తొలుత నతవరించినట్లు తెలియుచున్నది.

పైఁజెప్పినరీతిఁ జరకాదుల కాలమునుండి యభివృద్ధి నం
 దుచువచ్చిన యాయుర్వేదము రాజావలంబనము లేకుండుట
 మున్నగు ననేక కారణములచే నప్పుడపుడు క్షీణదశనొందుచు
 మధ్యకాలమునఁ గొంచెము కొంచెముగఁ దలయెత్తుచుండెన

నుట సర్వజనవిదితము. ఇట్టి దీనదేశ ననుభవించుచుండు నాయుర్వేదమును మరల నుద్ధరింప దేశబాంధవులు కొందరు మొదలిడిరి.

—| ఆయుర్వేదహీనచికిత్సలు - వానిసులభత - ఫలాధిక్యము. | —

ఆయుర్వేదమున బోధితములగు చికిత్సలన్నియు ఖనిజ, ప్రాణిజ, కాష్ఠాషధముల నాశ్రయించియున్నవి. వీనిని గుర్తించు నుపాయములను ఔషధరూపములుగఁ గనుగొను నుపాయములను పైనఁ గొంతవఱకు వివరముగఁ దెలిపియుంటిని. ఔషధములకై యుపయోగింపఁదగిన పదార్థములన్నియు భారతదేశముననే దొరకునవిగనున్నవి. ఇయ్యవి మనశీతోష్ణస్థితుల ననుసరించి మనతోఁగూడ నీ భారతదేశమునఁ బుట్టియున్నవి.

—| కాష్ఠాషధములు. | —

. అందు కాష్ఠాషధుల (మూలికల)ను కల్క శ్వాసలేహ్య చూర్ణ ఆనవ అరిష్టాద్యాషధరూపముల నందించుటకై గొప్ప కర్మాగారము లననసరములు. ఆయావైద్యునియొక్క ద్రవ్యావపత్తి ననుసరించి యశాషధరూపముల నందించు ప్రక్రియలు మహర్షులచే గనిపెట్టఁబడియున్నవి. మఱియు నీయశాషధముల్ని సిద్ధములుగ లేవనుటకు సందులేక యతిశీఘ్రముగ సిద్ధపరుప వీలుగనున్నవి. ఇంతసులభముగ నౌషధములఁ జేయు ప్రక్రియ లితర వైద్యశాస్త్రములఁ గానరావని చెప్పవచ్చును. మఱియు నొకప్పుడు ఓషధిని చూర్ణాదిరూపముల నందింపక

యెట్లుపుట్టినదో యట్లుగనే యకాపదముగ నుపయోగింపదగు నవియుఁ గొన్నికలవు. నులభములగు నిట్టి చికిత్సాప్రక్రియ లెన్నియో చరక సుశ్రుతముల బోధింపఁబడియున్నవి. చరకము నందలి చికిత్సల యుత్కృష్టతనుగూర్చి యమెరికాదేశమున డాక్టర్ క్లార్కు అనువా రిట్లు కొనియాడిరి:—“ ఇక్కాలమున నింగ్లీషుపద్ధతి ననుసరించి చికిత్స జేయువారందరు తాము వాడు మందులనువిడచి చరకమునఁ జెప్పినరీతి వైద్యము జేసిన యెడల దీర్ఘవ్యాధులసంఖ్య తగ్గుటయేకాక శనవాహకులకు గూడఁ బని తక్కువయగు నని నుడివిరి.

— १ ఖనిజమిశ్రౌపదములు - వాని పరిశోధనములు. —

ఖనిజములను ‘లోహములు, రత్నములు, మహారసములు, సాధారణరసములు’ అని విభజించిరి. వీనిని శోధన, మారణ, సత్వపాతన, ద్రవీకరణములచే నాపదములఁ జేయు పద్ధతులఁ దెలిసికొనిరి. ఇందు అభ్రకము, లోహము, రత్నములు మొదలగువాని మేళనమున నాయావ్యాధులఁ బోగొట్టఁదగిన యకాపదములఁ గనుగొనిరి. వీనిని జేయుటకై కావలసిన వాలుకా విద్యాధరాదియంత్రములను మూషాదులను గనిపెట్టిరి. వీని బరిశోధించుటకై చక్కని రసశాలలను నైలకొల్పిరి. అందు శాస్త్రపద్ధతులఁ జవఁదాటక స్వయముగఁ బెక్కు పరిశోధనములఁ జేయుచున్నట్లు రసాన్లువ రసరత్నాకరాది గ్రంథములఁగల యీక్రింది శ్లోకములనుండి తెలియుచున్నది:—

“స్వహస్తేన కృతం సమ్యక్ జారణం స శ్రుతం మయా ।
 స్వహస్తభవయోగేన కృతం సమ్యక్ శ్రుతేన హి । ధాతుబద్ధ
 స్త్రోతీయోసా స్వహస్తేన కృతో మయా । దృష్టప్రత్యయయో
 గోయం కథితో నాత్ర సంశయః ” అని రసార్ణవమునను, “య
 ద్యద్గురుముఖాత్ జాతం స్వానుభూతం చ యన్తయా । తత్తు
 లోకహితార్థాయ ప్రకటీ క్రియతేఽధునా ” అని రసార్ణవము
 నను జెప్పియున్నది.

— సిద్ధాపథపరిజ్ఞానము. —

మరియు సిద్ధాపథములఁ బరీక్షించు నుపాయములు కే
 శది బసన భూపాలవిరచితమగు శివతత్వరత్నాకరము మున్నగు
 గ్రంథములయం దితైరంగునఁ జెప్పఁబడినవి:—“వల్క్లికశిఖరాకారం
 భజ్జే నీలోత్పలద్యుతి । ఘర్షణే రక్తవర్ణం స్యాత్ సిందూరం త
 త్ప్రశస్యతే । లఘు వారితరం తీక్ష్ణం వసన్తకుసుమాకరమ్ ”
 ఇవి మున్నగు శ్లోకములచే మాలినీవసన్తము, భూపతి, లక్ష్మీ
 విలాసరసము, చంద్రోదయరసము మున్నగు పెక్కుసిద్ధాపథ
 ముల లక్షణములుఁ గానంబడుచున్నవి.

ఖనిజౌషధములఁ జేరిన భస్మసిందూరములు సత్త్వపాతన
 ముల్లు పాషాణాదిశోధనములు మున్నగుఁ బ్రక్రియల మున్నందు
 ప్రపంచమునకుఁ జూపినది యాయుర్వేద రసతంత్ర కోవిదుల
 నుటకు సందియములేదు. రసతంత్రమునఁ బ్రధానమయిన పార
 దమును సంస్కారము నందించుటకై యనేకములగు యంత్ర

ములు మున్నగువానిని కనిపెట్టి వానినుండి ప్రపంచమునకుఁ బలువిధముల పారద ముపయోగించునట్లు తెలిసికొనినదియు నీరసతంత్రకోవిదులే యనుట లోకవిదితము. ఇట్టి వివరంబును వాని ప్రాచీనతయు ప్రొఫెసర్. పి. సి. రామ్ గారి 'హిందూ కెమిస్ట్రీ' నుండి తెలియుచున్నది. మఱియు ఖనిజములచే జేయఁబడిన మహారాజమృగాంకము మున్నగు నౌషధముల మహిమ జగద్విదితము. ఈ యౌషధము లెంతపురాతనము లైన నంతకును వానిశక్తి హెచ్చుచుండునని తెలియుచున్నది. ఇప్పటికి నైదారువందల వత్సరములకుఁ బూర్వము మనస్వదేశ సంస్థానములఁ జేయఁబడిన యౌషధము లిప్పటికిని వాడుకలో నున్నవి. ఇట్టి పద్ధతి లోకమున నేనైద్యతంత్రజ్ఞులకును నీ యిరువదియవ శతాబ్దమునఁగూడఁ దెలిసియుండలేదు.

— శాంతపమశ్రేణిజాద్యౌషధములు. —

ఇంతదనుక రసతంత్రమునందలి చికిత్సాభాగమునకుం బ్రధానములగు నౌషధములఁ దెలిపినాడను. ఇంక వానితోఁగూడఁ బ్రాణిజనంబంధములగుఁ బంచపిత్తములు, కస్తూరి, అంబర్, సర్పవిషము మొదలగు సమూల్యవస్తువుల మేళనముచే సిద్ధములగు నౌషధములఁ గొన్నిటిసూచించెద. పైవస్తువుల సమ్మేళనముచే సిద్ధములగు సూచికాభరణము సూచీముఖరసము శాశువతాస్త్రరసము మొదలగు నౌషధరాజములు పెక్కులుఁగలవు. వీనిని సూచీముఖమునుండి నన్ని పాతాదులయందు వినియోగించుటచే సమూల్యగుణముఁ గలుగునని యీక్రిందివాక్యములచేఁ దెలి

యుచున్నది:- “సన్నిపాతేన తీవ్రేణ ముమూర్షోః భూగతస్య
 చ । తాలుని ప్రచ్ఛయిత్వాఽథ రసమేనం వినిక్షిపేత్ । సూచ్యా
 తిసూక్ష్మయా తోయాభిన్నయాఽతిప్రయత్నతః । తత్తస్మైలేన
 సంలిప్త్వా సివాత్మే, సన్నివేశయేత్ ” అని సూచికాభరణ
 యోగమునఁ దెలిపియున్నది. మఱియు రసరత్నసముచ్ఛయ
 మున సూచీముఖరసము నుపయోగపరచురీతిని “బ్రహ్మద్వార
 వికీర్ణలోహితతలే గుంజైకమాత్రం దదేత్ ” అని తెలిపియు
 న్నాడు. ఇట్టివి యనేకప్రయోగములు రసతంత్రములఁ గన్పట్టు
 చున్నయవి. ఈ రసాషధ విధానము లితర వైద్యతంత్రములఁ
 గానరావని మఱియొకఁఁగారి నుడివినను విషాదముకలుగదని తలఁ
 చెదను. వీనినిర్మాణమున కావశ్యకములగు యంత్రాది సాధన
 ములు పదార్థములు మున్నగువానిని సంపాదించుటకై భరత
 ఖండమునువదలి మఱియొకద్విపమునకుఁ బోవలసినయవసరముఁ
 గలుగదు.

— ౨ షాధములు - వానివీర్యము. —

మఱియు నితరవైద్యపద్ధతులవారు దినారాత్రములు వత్స
 రములకొలది మందులఁ జేయుటయంద కాలమును ధనమును
 వెచ్చించికొనుచుందురు. కడకు సిద్ధమయిన యశాషధము రెండు
 మాసములకాలముననే వీర్యముచేడి యుపయోగార్హముకాకుం
 డును. మనయశాషధ రాజము లల్లుకాక కొలదికాలము కష్టపడి
 సిద్ధపరచిన నావైద్యపరంపరలోఁ గొన్ని వందలవత్సరములుదనుక
 నుపయోగించుచువచ్చినను నానాటవీర్యవంతములయి లోకో

త్తరముగఁ బనిచేయుచున్నవి. ఈ విషయములను సూక్ష్మేక్షి
కంజూచిన నీయిర్వదియవ శతాబ్దమున నపనాగరక వైద్యపద్ధ
తుల ననుసరించిన మందులే ముంచివియో కొన్ని వేలవత్సరముల
కుఁబూర్వముఁ గనుఁగొనఁబడిన మందులు ముంచివియో విమర్శకు
లకుఁ దెలియఁగలదు. మఱియు నెట్టి ఘోరసంగ్రామాదివిపత్తులు
సంప్రాప్తములయినను వీరతౌమము తటస్థించినను మనమందుల
కై ద్వీపాంతరమునకుఁ బోవనక్కరలేదు. మనము కొలఁదికాల
మునకు శరీర పాటవముఁజెడి జరాపీడితు లగుచున్నాముగాని
మనమందులుమాత్రము జరావస్థకు వచ్చుకొలఁది నానాట
శక్తిహెచ్చి వీర్యవంతములయి శ్రియఃపతియగు ధన్వంతరి
యనుగ్రహమును మహర్షుల క్రియానైపుణ్యమును గుణో
త్కర్షణమును నుద్ఘోషింపుచున్నయవి.

— ఆంగ్ల ఆయుర్వేదచికిత్సల తారతమ్యము. —

మానసియ విద్యత్ప్రకాండులారా! ఋషికులసభ్యులారా!

తొల్లింటిమహర్షులు త్రైకాలిక జ్ఞానసంపత్తిచే గనుగొ
నిన యష్టాంగ విశిష్టాయుర్వేదీయ విషయములు లోకమందం
తటను వ్యాపించియుండెను. కొలదికాలముగ నిందలి శస్త్ర
చికిత్సలకు రాజావలంబనాదులు లేకపోవుటచే వ్యాప్తి తగ్గి
నది. ఇప్పటి యాచరణములోనుండు కాయచికిత్సలే భార
తీయులందరికి నాధారములై యున్నవి. దొరతనమువారు
ప్రతివత్సరమును దాశాపు ఒకటిన్నరకోటి రూపాయల

భారతీయుల చికిత్సకై వినియోగింపుచున్నారు. దీనినుండి ట్రాఫిక్ పేషంట్స్ (అనుపత్రియందుండి చికిత్సనందు రోగులు) 670000 లును, ఔటు పేషంట్స్ (స్వయముగ అనుపత్రికివచ్చి మందులు గైకొనురోగులు) 37159000 లును, చికిత్సనందు చున్నారు. భారతదేశమందుగల ముప్పది (30) కోట్ల జన సంఖ్యలో దాదాపు 372 లక్షల జనముమాత్రమే యాంగ్ల చికిత్సాసాహాయ్యము నందుచున్నారు. మిగిలినవారు దేశీయ చికిత్సల నాధారముగ జేసికొనియున్నారు. ఈవిషయమునే పలు తడవలు భారతసామ్రాజ్య వైద్యశాఖాధికారియగు సర్ పాడీలూ కీనుదొరగారు ప్రకృతము దొరతనమువారు చేయు చికిత్సాసాహాయ్యము చాలదనియు నూటికి 99 మంది దేశీయచికిత్సల నాధారముగ జేసికొనియున్నారనియుఁ దెలిపియున్నారు. ప్రకృతము దొరతనమువారధికముగ ద్రవ్యమును వెచ్చించియుఁ దగు చికిత్సాసాహాయ్యముఁ జేయలేకున్నారు. మరియు దొరతనమువారు కేవలము ఔటుపేషంట్సు చికిత్సావిషయమై వెచ్చించు ధనమునుఁబట్టిజూడ నొకరోగికి గు ఖర్చు 6-7 అణాలు వ్యయమగుచున్నది. మనదేశీయచికిత్సల నొనరించిన 10 - 12 పైసులు ఖర్చుకాగలను. మన దేశీయచికిత్సకును పాశ్చాత్యచికిత్సకును గల భేదమునుఁజూడ హస్తీమశకతారతమ్యముండునదిగఁ దోపకమానదు.

దీనినిబట్టి దొరతనమువారు చికిత్సకై వెచ్చించు ధనములో నేకదేశముచే దేశీయచికిత్సలనుండి బీదజనులకు చికి

తానాహార్య మంతవరకుఁజేయవచ్చునో విజ్ఞానసాపన్నులగు తమకు గోచరము కాగలదు. సులభద్రవ్యసాధ్యమగు నీదేశీయచికిత్సను వృద్ధిబొందింపఁ బ్రయత్నములనేకములు దాదాపు గడచిన 30 వత్సరములుగ జరుగుచున్నవి. కొన్ని భాగముల దీని యాదరణ మధికముగ నున్నదియు తమకు గోచరమైనదియే. ఇట్లు పూజ్యంబును ఆర్షంబును బ్రహ్మచారులచే సేవింపదగినదియనగు నీ యాయుర్వేదమును బ్రహ్మచారుల యారోగ్య రక్షణమునకై యుద్ధరించుట బద్ధాదరులగు ఋషికుల మండలివారికి పిధియై యున్నది.

— ఆయుర్వేదము.. దానశాసనములు. —

విద్యాలయములయందలి విద్యార్థుల యారోగ్యరక్షణమునకై యాయుర్వేదనిలయములస్థాపించి చికిత్సల జరుపుచున్నట్లు తెలుపునవి ప్రాచీనకాలమందలి ఆయా రాజుల కాలమున నిర్ణయింపఁబడిన * దానశాసనములు పెక్కండ్రుకలవు. అందు దృష్టాంతమునకై నొకదానిని తమకు వినిపించెదను :—

మనదేశమున ప్రసిద్ధములగు దేవాలయములన్నియు ఆదికాలమున విద్యాపీఠములుగ నున్నట్లు అనేకములగు శాసనములవలనఁ దెలియుచున్నది. అందు చెన్నరాజధానియందలి చెంగల్ పట్టుజల్లా, తిరుమకూడల్ గ్రామమున శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి ఆలయము కలదు. ఇందు వేదములు వ్యాకరణము రూపావతారము వేదాంతము మున్నగువాని నభ్యసించు

* వీనివరములను మాచేరిచిత్తూరుకు ఆయుర్వేదము దానశాసనములు, అను ప్రత్యేక ఉద్దేశమునఁ జూడనగును.

60 మంది విద్యార్థులును గూడిన గొప్పకలాశాల యొక్క కలదు. ఈకలాశాలయందుఁ జదువు విద్యార్థుల యారోగ్యరక్షణము నకు చికిత్సాలయము కలదనియు ఇందు పదునైదుగురు¹ గులకు అనకాశంబును నత్సరమునకు కావలసిన యిరువదియొకవిధము లగు మందులును ఆతురాలయ నిర్వహణమునకు అశ్వత్థామ కోదండరామభట్టర్ అనువారు¹ కాయచికిత్సకులుగను, ఒక² శల్యచికిత్సకుడును, ఇరువురు³ పురుషపరిచారకులు, ఇరువురు⁴ స్త్రీపరిచారికులును, ఒక ప్రత్యేక పరిచారకుడును, ఒక కులాలుడును, ఒక రజకుడును, ఒక ద్వారపాలకుడును నియమింపబడిరినియు ఈయాతురాలయమునకు వీరచోళాతురాలయమని పేరుగలిగినదనియు ఇందలి 1062-67-A. D. కాలమున చోళరాజులలోఁ జేరిన రాజకేసరి వీరరాజేంద్రకేసరిగారిచే నేర్పరుపబడిన⁵ విద్యార్థుల శాసనమునుండి తెలియుచున్నది.

— ఆయుర్వేదము - బ్రహ్మచర్యము, దానిమహిమ.

ప్రియబ్రహ్మచారులారా !

ఇంతదనుక నాయుర్వేదమునుగూర్చి ముప్పాఠికవిభిక్తి ఇక నాయుర్వేదమునకును బ్రహ్మచర్యమునకునుంగల మోస్తరి సంబంధమును ఆయుర్వేదముచే బ్రహ్మచర్యమునకుగల్గు ఫలమునుఁగూర్చి యిండుక చెప్పెద. మిమ్ముల సావధానులై యాలకింపఁ బ్రార్థించెదను. మనుజసామాన్యముగ జన్మమునకు వాత

పితృకఫములే కారణములని మైనఁ దెలిపియుంటిని. అందు మను
జుల యాయుఃపరిమితిలో ప్రథమభాగమున కఫముయొక్కయు,
మధ్యమభాగమున పితృముయొక్కయు, అంతిమభాగమున వాత
ముయొక్కయు అనుబంధ మధికముగ నుండునని “వయోహృ
రాత్రిభుక్తానాం తే న్తమధ్యాదిగాః క్రమాత్” అను వాగ్భటో
క్తిచేఁ దెలియుచున్నది. దీనిచే మనుజుని ప్రథమవయస్సు
శ్లేష్మభాగమని స్పష్టమగుచున్నది. శ్లేష్మభాగ మధికమైన
యీవయస్సు ముఖ్యముగ సత్వగుణప్రధానమగు బుద్ధికిని స్మృతి
కిని మేధకును గ్రహణశక్తికిని దగినదని యాయుర్వేదము ధో
షింపుచున్నది. శ్లేష్మప్రధానమగు ప్రథమవయస్సు బుద్ధ్యాది
వికాసమునకుఁ గారణభూత మగుటం జేసియే ప్రాచీనఋషిపుం
గవులు ద్విజాతులకుఁ బ్రథమవయస్సున బ్రహ్మచర్యమును నియ
మించి గురుకులవాసముచే నధ్యయనమునుకూడ నప్పుడే చేయ
వలెనని నిర్ణయించిరి. అట్టి బ్రహ్మచర్యకాలము జననము
మొదలుకొని యెనిమిదవవత్సరము. మొదలుజేసి యిరువదవ
వత్సరమువరకు నియమింపఁబడినది.

ఈ పండ్రెండువత్సరములకాలమును బ్రహ్మచర్యమునకు
నియమించి అయ్యది వేదవేదాంగాదుల నధ్యసింప నుచితమని
నియమించిరి. బ్రహ్మచర్యమన “నేన్ద్రియవశగః ప్రజ్ఞావాన్
కదాపి, సర్వానిద్రియాథా సగ్నికల్పాన్ స్మృత్వా తేభ్యో నిగ్ర
హ్ణాయాదిద్రియాశ్వాన్ శునఃప్రగ్రహేణ” అను నీ యాయు

శ్వేదీయసూత్రములచేఁ బ్రజ్ఞానసంపన్నుడై యొకప్పుడును నింద్రియములకు తా నధీనుడుఁగాక నింద్రియములనే గుఱ్ఱములను మనంబను పగ్గముచే నింద్రియార్థములనుండి మరలించి స్వాయత్తములుగ న్గుంచుకొనుటయని తెలియుచున్నది. చంచలస్వభావమగు మనస్సును ఇంద్రియములతోఁగూడి నింద్రియార్థముల వ్యాపింపసీయక వశమున నుంచుకొనుట బ్రహ్మచర్యమని ఫలితార్థము.

అట్టి బ్రహ్మచర్యము సాత్వికాహారసాధ్యము. సత్త్వగుణప్రధానము. కాయిక మానసిక వాచికములగు హింసాస్తేయాది దశవిధ పాపకృత్యములకును నాశకము. అష్టాంగయోగములకు మూలము. త్రిదోషసామ్యమునకుఁ బ్రథమసోపానము. సామాన్యజనుల కలభ్యము. జనకాదిమహాసీయులచే సాధితము. సకలకలావిజ్ఞానసాధనము. శరీరబలదాయకము. విభక్తఘనగాత్రకరమునై బ్రహ్మజ్ఞానమునకు సమీపసాధనమై యుండును.

వ్యాస పరాశరాది మహర్షి తఃప్రభావముచే పవిత్రితంబై మునిపుంగవుల జ్ఞానజ్యోతితోఁగూడి ప్రకాశించు హిమాచలప్రాంతమునుండి ప్రవహించు పరమపావనియైన జాహ్నువీతటప్రదేశంబున మనప్రాచీనమహర్షుల సంతతికిం జేరిన కూర్మాంచలభూషణ పండిత దుర్గాద స్తపంత్తు మున్నగు సనాతన ధర్మోద్ధారకులచే నెలకొల్పబడిన యీశ్వసికుల బ్రహ్మచర్యాశ్రమం

బున మీరు అట్టినియతబ్రహ్మచర్యము నాచరింపుచు గురుకుల
వాసముచే వేదాదుల సభ్యయనముఁ జేయుట మిక్కిలి యానం
దకరముగ నున్నది. మీరాచరించు నియతబ్రహ్మచర్యముచే
వాక్కాయ సత్వశుద్ధులును ధారణాశక్తియు త్రికాలజ్ఞానసంప
త్తియు లభింపఁగలవు. ఇట్టిశక్తిని మనవిద్యావిధానమున మహ
ర్షులేర్పరచియున్నారు. ఈబ్రహ్మచర్యమే మన యార్యసంతతి
యొక్క యాన్నత్యమునుఁ గాపాడినది. ఈబ్రహ్మచర్యముచేతనే
భీమార్జునాదులకు మహత్తరమగు తౌత్రబలము నిలిచినది.
ఇంత యేల? మాయాద్భావనియం దనతరించి కలియుగ భీముడని
లోకవిఖ్యాతి నొంది లోకమునంగల రాజులచే మెప్పులవడ
సిన లోకమిత్రుడగు ప్రభినర్ రామమూర్తిగారు చేయు సమా
నుషకృత్యముల కన్నిటికిని యీబ్రహ్మచర్యమే ముఖ్యకారణ
మని యందరకును విదితమైనదియే.

ఇట్టి పురాతనంబగు సీబ్రహ్మచర్యవ్రతమును ఆర్యసంత
తిలోఁజేరిన మీరలు యథావిధిగ నాచరింపుచు సద్గురువులవద్ద
వేదాదుల సభ్యసించి వారుపదేశించు “సత్యంవద, ధర్మచర, స్వా
ధ్యాయాన్మాప్రమదః.... సత్యాన్నప్రమదితవ్యమ్, ధర్మాన్నప్రమ
దితవ్యమ్, ... స్వాధ్యాయప్రవచనాభ్యాం న ప్రమదితవ్యమ్, ...”
ఇవిమున్నగు నుపదేశములఁ జవదాటక యథోక్తములుగ నాచ
రింపుచు; “యే తత్ర బ్రాహ్మణాస్సమృద్ధినః, యుక్తా ఆయుక్తాః, ల
లూతౌ ధర్మకామాస్సుః, యథా తే తత్ర వర్తేత్, తథా తత్ర

సర్వేభాః, అథాభ్యాఖ్యాతేషు.....యథా తే తేషు వర్తేరన్, యథా తేషు వర్తేభాః” ఇవిమున్నగు నుపదేశములప్రకారము సత్సహవాస సదాచారాదిసంపన్నులై యార్జులకు సనాతన ధర్మముల నుపదేశించుచు నార్యసత్తతికి యోగ్యమగు ధర్మరహస్యములను గురుపరంపరగ నుపదేశక్రమమున వృద్ధి నొందించుచు లోకమునుద్ధరింపఁగలరని దృఢముగ నమ్ముచున్నాడను.

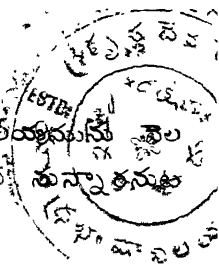
ఇట్టి విద్యావిధానము మీకు ఇక్కాలమున లోకమునంగల సాధారణములగు కలాశాలలయందు అలభ్యము. అందలి నవనాగరక విద్యావిధానములనుండి బ్రహ్మతేజస్సు నశించును. గాత్రసౌష్ఠ్యవంబును శరీరారోగ్యవంబును దూరమగును. ఇయ్యది ప్రత్యక్షము; కావున మీరలు మీగురువర్యులచే నుపదేశింపఁబడు నియమములఁ జవదాటక విద్యావిధానమును యథావిధిగ బడయగలరని తలచెదను.

ఆర్యబ్రహ్మతేజస్సంపన్నులారా! లోకమున నేర్చికైనను ప్రమాదవశమున మిథ్యాహారవిహారాదులచేఁ ద్రిదోషములు వికృతినొందుటయు దానంజేసియు పురాకృత కర్మపరిపాకముచే తను పలుఁడెరంగులగు వ్యాధులు జనించుటయు సహజము. అట్టి వ్యాధులు మిమ్ముల నంటకుండఁజేయుటకై ఋషికులమువారు వేదచోదితమగు నాయుర్వేదచికిత్సాలయమును నెలకొల్పుచున్నారు. ఇరువదియవ శతాబ్దమగు నీకాలమునఁగూడ నవనాగరక విద్యాపద్ధతుల నవలంబించక యిప్పటికి కొన్ని వేలవత్సర

ములనాడు ఆచారముననున్న వైదికవిద్యాపద్ధతుల నవలంబించుటయుఁ దదనుగుణములగు నాయుర్వేదీయచికిత్సల నాచరించుటయుఁ జూడ లోకమున నవనాగరకులగు కొందరికిఁ బరిహాసాస్పదముగ నుండును.

లోకమునందంతటను అనార్హవైద్యము విరివిగ వ్యాపించి నులభలభ్యంబునైయున్నది. అయినను ఈచికిత్సలు మన శరీరతత్వములకు అసాత్మ్యములు. వారిచే నెసగబడు నౌషధములయందు ప్రాయశముగ నొకయారుజ్ఞానపరిమితమున దాదాపు నొకయూన్ను అయినను 'ఆల్కొహాల్' అను మద్యము కలసియుండకమానదు. ఆమద్యము మన కసాత్మ్యము. మరియు నందుఁగల కొన్ని యౌషధులు ద్వీపాంతరమున జనించినవి. మన దేశపు శీతోష్ణస్థితులకు భిన్నములు. త్రిదోషముల తత్వము నెరింగి తదనుగుణములుగఁ గల్పింపఁబడినవికావు. అసాత్మ్యంబులును అనార్హంబులునునగు నీచికిత్సలు నియతబ్రహ్మచర్యమునుబూనిన మీయారోగ్యమునకును మీవ్రతమునకును మిక్కిలి విరుద్ధంబులును భంగకరములునని ఋషికులమువారు గ్రహించి మన శీతోష్ణస్థితుల ననుసరించి మనతోఁగూడ భారతమాతగర్భమున జనించిన యౌషధులు మున్నగువానితో నిర్మింపఁబడిన యౌషధయోగములతో విరాజమానమై వేదచోదితమై భగవద్దత్తమగు నాయుర్వేదమును అందలి చికిత్సావిధానముల నుండి మీయారోగ్యమును కాపాడుటకు ఆయుర్వేదమహా

విద్యాలయమును తదన బాధమగు నాతురాచలమును కొల్పి యాయుర్వేదము నభివృద్ధి నొందింప నున్నాత్ముడు మిక్కిలి యానందకరముగనున్నది.

.ఋగ్వేదోపవేదముగ నీయాయుర్వేదమునుకూడ మీ రలు ఆయా సమయముల నభ్యసించి యార్షవైద్యవ్యాప్తిని కూడ మీరలు భారతదేశమున వెల్లడించుటకై కోరుచున్నాడు. ఈ ద్వాదశవర్ష బ్రహ్మచర్యమునకై నియమితముగు నీకాల మునఁదప్ప యితర కాలమున మీరు విద్యనభ్యసించుట దు స్తరము. ఒకవేళ ప్రబలప్రయత్నము జేసినను ధారణశక్తి మున్నగు సంపత్తులులేమింజేసి యావిద్య దృఢముగ నిలిచి యుండనేరదు. కావున “వైశవేదభ్యస్తవిద్యానామ్” అను నార్యోక్తినిమరువక మహర్షిపుంగవులచే నియమితముగు నీకాల ముననే ఆయాశాఖలవారికి నియమితములగు విద్యావిధాన ములఁ బడయుటలో నప్రమత్తులై “బ్రహ్మచర్యేణ తపసా దేవా మృత్యుమపాఘ్నత” అను వేదవాక్యప్రకారము బ్రహ్మచర్యతపోబలముచే మృత్యువునుకూడ తొలగింప సమర్థముగు బ్రహ్మచర్యముననుండి గురుశుశ్రూషాదుల సలుపుచు వేదవేదాంగముల నభ్యసించి సనాతనధర్మమును లోకమున కుపదేశించుటయేగాక భావికాలమునకు మీరలే మార్గదాయకులుగ నుండుటకై మీ కాయుధారోగ్యముల నొసంగ నాశ్రియః పతినిఁ బ్రార్థించెద.

— ఋషికుల బ్రహ్మచర్యశ్రమమండలివారికి విజ్ఞప్తి. —

ఆర్యఋషికుల బ్రహ్మచర్యోద్ధారకులారా ! ఇంతవరకును వైదికమగు నాయుక్తేదముయొక్క యుత్కృష్టతను, దానివలన సులభముగఁ బ్రజలకుఁగల్గు భావములను, వాని నుండి బ్రహ్మచర్య మభివృద్ధిగాంచు మార్గములను నూచించితిని. పరమపవిత్రంబును, వేదచోదితంబును, దీర్ఘజీవనదాయకంబును, బ్రహ్మచారులకు నిత్యోచరాదయోగ్యంబును, త్రికాల వేదులగు మహద్వపుంగవుఁ జేజోవిలసితంబుచునై యొప్పును నప్రాప్తవిశిష్టంబగు సీయాయుక్తేదమును లోకపావనుడగు భరద్వాజమహర్షి పూర్వకాలమున నేహిమాచలప్రాంతమున తన శిష్యులగు నాత్రేయాదులకుఁ బోషించి యుద్ధరించెనో ఆ యీ హిమాచల ప్రాంతమునంగల ఋషికులమణ్డలమున వైదిక ధర్మముల నుద్ధరింప బద్ధాదరులగు మీచే నుపక్రమింపఁబడిన యీ యాయుక్తేదోద్ధరణమును త్వరలో నభివృద్ధికిఁ దెచ్చుటకు భగవంతునిఁ బ్రార్థించెదను.

ఈవిషయమై తమచేఁ బ్రయత్నింపఁబడు కార్యములకు భారతజన సామాన్యమువారును దోడ్పడవలయునని యాశ్రియఃపతికి వందనసహస్రముల నర్పించుచు విరమించుచున్నాడ.

ఓమ్ “ సహ నావవతు, సహ నా భునక్తు, సహ వీర్యం కరవావహై, తేజస్వి నావధీతమస్తు మా విద్విష్యవహైః ”
ఓమ్ శాన్తి శాన్తి శాన్తిః ”

ఓమ్ తత్సత్

శ్రీమద్భక్తరాయనమః

ఆయుర్వేదాశ్రమ గ్రంథమాలయందు
శ్రీమాన్, వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యులు,

ఎ. వి. ఎస్., ఎ. ఎం. బి. వారిచే సంపాదయానసారముగ

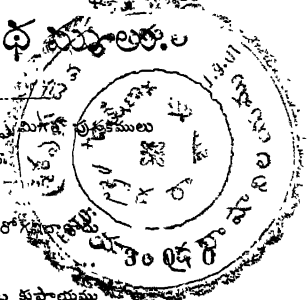
సాంధ్యభాషయందు వ్రాయబడి ముద్రితములై క్రయమునకు సిద్ధముగనున్న

ఆయుర్వేద వైద్యగ్రంథములు.

* శాశ్వత చందాదారులకు మా మాధవనిదానముకప్పుమిగతా ప్రకములు

100-కి 25-రూ. తగ్గించి ఇవ్వబడును.

1. మాధవనిదానము - సంస్కృతము. శత్రులాంధ్రీవ్యాఖ్యాయుకము రోగనిధానములు
లందెలుపు గొప్పవైద్యగ్రంథము వెల ...
2. అర్చనప్రకాశము - ప్రతిమౌలికనుండియు “ఆరణ్యుల” ధీయుల కుసాయము
లను వానిచే రోగములను కుదుర్చు మార్గములను ఆయుర్వేదపద్ధతి ననుస
రించి తెలుపు గొప్పచికిత్సా గ్రంథము. సంస్కృతమునకు శస్త్రతమైన
యాంధ్రీ వ్యాఖ్యానము వ్రాయబడి యున్నది. వెల ... 2 0 0
3. ఆయుర్వేదపరిభాష - అనేకగొప్ప ఆయుర్వేద గ్రంథములనుండి సంగ్రహించి
బడినది సంస్కృతమునకు చక్కని తెనుగుటీక. ఆయుర్వేదోపధముల జీయు
వారు ముఖ్యముగ నెరుగవలసిన విషయము లనేకము లిందుగలవు. వెల ... 1 8 0
4. రసప్రదీపిక - రసతంత్రప్రక్రియలను బోధించు ముప్రసిద్ధమైన తెనుగు పద్య
కావ్యము రసార్థవాది గ్రంథముల సహాయముచే తేటతెనుగున తాత్పర్యము
వ్రాయబడినది ఇందు తెలుపబడియుండు లోపాదిధాతువులు ఇంగ్లీషు
పేర్లు చూపబడియున్నవి. వెల ... 1 8 0
5. పథ్యాపథ్యము - సంస్కృతము. ఒకేదమగు తెనుగుతాత్పర్యము వ్రాయబడినది.
ప్రతిరోగమునకును హితోపాయములగు పథ్యాపథ్యములను దెలుపును. వెల... 1 0 0
6. భేషజకల్పము - వైద్యప్రక్రియలను తెలుపు ముప్రసిద్ధ ఆంధ్రీపద్యకావ్యము.
అతి విపులమగు సాంధ్యీవ్యాఖ్యానము కలదు వైద్యులుమాత్రమేగాక ప్రతి
యాంధ్రీదను చూడవలసిన యుక్తమగ్రంథము. వెల ... 1 0 0

* ఇంతవరకు ముద్రితములును నెమరద ముద్రింపంజోరు గ్రంథముల వచ్చితిని గ్రహించువాడు
శాశ్వతచందాదారులుగ నెవ్వలడుదురు.

7. దక్షిణాభారతము ఆయుర్వేదప్రచారము వెల ... 0 8 0
8. అశ్వత్థాభిభాషణములు - “బొంబాయి” “కొల్కత్తా” లలో జరిగిన ఆయుర్వేద వైద్యసమావేశమునయిచ్చిన ప్రధానోపన్యాసములు. ఇందు ఆయుర్వేద వైద్యక విషయములును అందలి గ్రంథములును ఆయాదేశముల యందు వైద్యాభివృద్ధియును రాజకీయ వైద్యక శాసనమును విపులముగ విమర్శించబడినవి. ... 0 6 0
9. హిందూశివద్యాలయము - గడిచిన నూరు సంవత్సరముల కాలముల్లోని వైద్యాభివృద్ధి ఇది లెఖనెంటుకర్నల్ కే. ఆర్. కీర్తికర్. ఎఫ్. ఎల్. యస్. ఐ. సి. ఎస్. (రిటైర్డ్) గారిచే నాంగ్లభాషయందు వ్రాయబడినదానికి ఆంగ్లమునకు పరివర్తితము. ఈ గ్రంథనామముచేతనే యిందలి విషయములు సర్వజనముతో ధములు. వెల ... 0 6 0
10. హిందూశివద్యాలయము - ఆయుర్వేదప్రళప్తి. ఇది మహావైద్యుని వైద్యుల కిరారాజ గణనాథనేకా, ఎం. ఎ. ఎల్. యం. ఎస్. గారిచే నాంగ్లభాషయందు వ్రాయబడినది. వెల ... 0 4 0
1. పైదానికి ఆంధ్రమున పరివర్తితము - ఇందు ఆయుర్వేదము ఆధారరహితముగ శాస్త్రము గాద (Scientific) నితెలిపి త్రిదోషతత్వవిశిష్టయము మొదలగు విషయములు చక్కగ విమర్శింపబడినవి. వెల ... 0 6 0
2. అగస్త్యవైద్యము - దక్షిణదేశపు వైద్యసంప్రదాయములను బోధించు తెనుగు వచనము. వెల ... 0 4 0
3. ఆయుర్వేదాంగశిల్పశంకరము - ఆయుర్వేదమున శస్త్రచికిత్స నెట్లు కనుగొనినదియు దానినభ్యసించు మార్గములను బోధించు తెనుగువచనము. వెల ... 0 4 0
4. చక్తికర్తము - “పిచికారి” యొక్క స్వరూపమును దానినుపయోగించు విధమును అందుపయోగింపబడు చికిత్సామార్గములును వ్రాయబడియుండు తెనుగు వచనము. వెల ... 0 4 0
5. ఆయుర్వేదచరిత్రము - ఆయుర్వేదము నందలి విషయములు మొదలగువానిని విపులముగ చర్చించు తెనుగు వచనగ్రంథము. వెల ... 0 4 0
6. ప్రదర్శనాభిభాషణము వెల ... 0 2 0
7. ఋషికులబ్రహ్మచర్యాశ్రమము - ఆయుర్వేదము. వెల ... 0 2 0
8. ఆంధ్రదేశము - వైద్యసహాయము. వెల ... 0 1 0

మ్యానేజర్,

టెలిగ్రాఫ్ అడ్రసు, } ఆయుర్వేదాశ్రమ గ్రంథమాలా కార్యాలయము,
“పండిట్” మదరాస్. } సం. 55, ఆచారప్పకవిగిరి, జి. టి. మదరాస్.